

VANNACHT

Het gebeurt vannacht,
het zal vannacht gebeuren.
De sterren zijn aanspreekbaar,
de wegen worden stoffig.
Het is vannacht gebeurd.

Armando

DE WAARHEID

Wee het veel te smalle bospad,
het stramme struikgewas,
wee de gaten in de bodem.

De jaren zijn in boeien geslagen,
langs de straten slapen de vochtige lichamen,
stapels op een hoop verzameld.

Hier heeft iets plaatsgevonden
dat op de vage waarheid lijkt.

Armando

OVERLEVEN

De wolken mopperen en de
sterren schelden:
een oproep tot lawaai.

Brekende gevels scheurende muren,
het waaien van de hardvochtige storm,
geen ochtend en geen dag meer,
schokken uit de kreunende aarde,
gillende nachten staan 's nachts onder water.

Moet er alsnog overleefd worden?

Armando

WIN FOR LIFE

Ik haal geld uit de muur
en geef het aan de vluchteling die erover klom.

Hij draagt zijn huis op de rug. Het mist een dak.
De muren, gestut met kogels.

Binnen bidt een vrouw tot Asiel.
Ik zeg hem dat ik al lang niet meer geloof.

Wij hebben zoveel kerken gebouwd
dat er geen plek meer is op zondag.

De integratie zit in de file.
Ons volgnummer, niet verhoord.

Jana Arns

*

In het land van opwaaiend zand
worden geen kastelen uit emmers getoverd.

Er staan tentenkampen,
piketten worden de huid ingeslagen.

Kinderen spelen mikado met lijken,
wie nog beweegt is evenzeer verloren.

Alles ligt altijd opgebroken, niets
of niemand past nog in elkaar.

Op deze achtergrond van terreur,
leert men zwemmen, nieuw land tegemoet.

Wie mag blijven, wordt opgeknapt, geduid.
Waar er nog een hek was om overheen te klimmen,

wordt nu alles keurig geregeld.
Tot de uitwijzing toe.

Jana Arns

Binnenplaats

*

het geritsel van bomen is
niet het geritsel van bomen.

het is Jouw stem. het geritsel
dat altijd hetzelfde is, is niet

altijd hetzelfde. het opent me,
dringt bij me binnen, naar de

plek waar Jij hoort, waar Jij blijkt
te ontbreken. daar hoor ik

Je vredig woedende neren, niet
het geritsel, maar het geritsel

dat het geritsel doet klinken,
uit een plek in mij die niet klinkt,

waar de taal waarmee ik dit zeg
niet bestaat, totdat Jij het zegt,

waar Jij wordt geboren in het geritsel
van het geritsel van het geruis-

loze ritselen, en mij erin maakt.

Joost Baars

Binnenplaats

*

van de boom zo dichtbegroeid
met herfstblad de afgewende

ogen. van die met kleine, dunne
bladeren en transparantie kruin de

open blik. van de al kale boom
het hulpeloze kijken. wie van die

drie ben Jij? wie in Jouw ogen ik?

er is geen zien dat mij mijn zijn
op dit balkon ontegenzegglijk laat

ontlenen aan Jouw blik, omdat mijn
ene kijken plaatsvindt in Jouw vele

oogopslagen. ik speur doorheen
Je multiversum naar een twinkeling,

zo'n enig knipoogje van Jou,

maar enkel met gesloten ogen
ben ik in al de Jouwe

singulier en hier.

Joost Baars